

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2007

Utgiven i Helsingfors den 16 januari 2007

Nr 8—10

INNEHÅLL

Nr		Sidan
8	Lag om konsumenttvistenämnden	25
9	Lag om ändring av lagen om Konsumentverket	31
10	Lag om anordningar inom räddningsväsendet	33

Nr 8

Lag

om konsumenttvistenämnden

Given i Helsingfors den 12 januari 2007

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Nämndens behörighet och uppgifter

1 §

Konsumenttvistenämnden

Konsumenttvistenämnden är ett oavhängigt och opartiskt rättsskyddsorgan som behandlar konsumenttvister.

2 §

Nämndens behörighet

Nämnden har till uppgift att ge rekommendationer om hur enskilda tvister bör lösas

1) i ärenden som gäller avtal mellan näringsidkare och konsumenter om konsumtionsnyttigheter eller i andra ärenden med anknytning till anskaffning av konsumtionsnyttigheter, när ärendena förs till nämnden av konsumenter,

2) i ärenden med anknytning till bostadsköp vilka förs till nämnden av en konsument, bostadssammanslutning eller enskild person som säljer eller bjuder ut en bostad,

3) i ärenden med anknytning till överlåtelse av bostadsrätt vilka förs till nämnden av en konsument eller enskild person som säljer eller bjuder ut en bostadsrätt,

4) i ärenden med anknytning till hyra av bostadslägenhet vilka förs till nämnden av en konsument eller enskild person som hyr ut en bostad,

5) i ärenden som gäller ibruktagande av säkerhet enligt 2 kap. 17, 18 b och 19 § samt 4 kap. 3 och 3 a § liksom även frigörande av säkerhet enligt 2 kap. 17 § och 4 kap. 3 § i lagen om bostadsköp (843/1994), oberoende av vilkendera parten i tvisten som för ärendet till nämnden,

6) i ärenden som gäller den regressrätt som avses i 7 kap. 1 § i lagen om bostadsköp och som förs till nämnden av enskild person som säljer en bostad,

7) i ärenden som gäller enskilda borgensmäns eller enskilda pantsättares utfästelser gentemot kreditgivare och som förs till nämnden av den som gett en utfästelse,

8) i ärenden som gäller jämkning av dröjsmålsränta enligt 11 § i räntelagen (633/1982) och som förs till nämnden av en

RP 115/2006
EkUB 18/2006
RSv 190/2006

gäldenär, om jämningskravet gäller åtminstone en konsumentfordran.

3 §

Begränsning av nämndens behörighet

Till nämndens behörighet hör dock inte

1) ärenden som gäller lagstadgad försäkring eller grupplivförsäkring för arbetstagare eller motsvarande förmån som beviljats av den kommunala pensionsanstalten,

2) ärenden som gäller överlåtelse av värdepapper enligt värdepappersmarknadslagen (495/1989), förfarande som tillämpas av den som emitterar eller gör ett offentligt köpeanbud på, eller i egenskap av aktieägare är inlösningskyldig beträffande sådana värdepapper eller ärenden som gäller prestationer av den som idkar förmedling, egendomsförvaltning eller placeringsrådgivning med sådana värdepapper,

3) ärenden med anknytning till bostadsrätter, om rättelse i en kommunal myndighets beslut i ett sådant ärende kan yrkas eller beslutet överklagas så som föreskrivs i lagen om bostadsrättsbostäder (650/1990),

4) sådana ärenden med anknytning till hyra av bostadslägenhet vilka gäller

a) tillfällig överlåtelse av en lägenhet i annans bruk,

b) överlåtelse av hyresrätten till en familjemedlem,

c) fortsättande av hyresförhållandet efter hyresgästens död,

d) ogiltigförklaring av en uppsägning,

e) framskjutande av flyttningsdagen, eller

f) rätt för en hyresgäst i andra hand att fortsätta hyresförhållandet.

4 §

Behandling av ärenden som gruppklagomål

Nämnden kan behandla ett ärende som hör till dess behörighet som gruppklagomål, om flera konsumenter eller flera enskilda borgensmän eller enskilda pantsättare har eller kan antas ha sådana anspråk på en och samma näringsidkare som kan avgöras genom ett enda beslut av nämnden.

Ett gruppklagomål inleds av konsumentombudsmannen. Konsumentombudsmannen har också rätt att föra talan som part i ärendet.

5 §

Övriga uppgifter

Nämnden kan ge utlåtanden till domstolarna när dessa behandlar ärenden som hör till nämndens behörighet.

Nämndens personal skall ge parterna i en konsumenttvist information och råd om hur ett ärende förs till nämnden och om nämndens förfaringssätt. De kommunala konsumentrådgivarna skall ges juridiska råd och annan handledning i frågor som hör till nämndens behörighet.

2 kap.

Nämndens sammansättning

6 §

Medlemmar

Nämnden har en ordförande och en vice ordförande med tjänsterna som huvudsyssla samt minst tio lagfarna medlemmar i bisyssla och sakkunnigmedlemmar i bisyssla.

Ordföranden leder nämnden och svarar för dess resultat.

7 §

Medlemmarnas och föredragandenas behörighet

Av konsumenttvistenämndens ordförande och vice ordförande krävs allmän behörighet för domartjänst och god förtrogenhet med de rättsområden som är viktiga i nämndens verksamhet. Ordföranden skall dessutom ha ledarförmåga.

Av de lagfarna medlemmarna krävs högre juridisk högskoleexamen. Sakkunnigmedlemmarna skall vara förtrogna med konsumentskydd eller näringslivet eller med egenskaperna hos konsumtionsnyttigheter.

Av den som förordnats till föredragande vid nämnden krävs högre juridisk högskole-

examen eller någon annan högre högskoleexamen som är lämplig för uppdraget.

8 §

Utnämning och förordnande av medlemmar

Nämndens ordförande och vice ordförande utnämns av statsrådet.

Nämndens medlemmar och en ersättare för var och en av dem förordnas av justitieministeriet för fem år i sänder. Medlemmarnas mandat fortsätter tills nya medlemmar har förordnats. Om en extra medlem behövs i nämnden, förordnas denne för återstoden av mandattiden.

9 §

Tjänsteansvar och jäv

Nämndens medlemmar och de som förordnats till föredragande vid nämnden med uppgiften som bisyssla handlar under tjänsteansvar.

I fråga om jäv för medlemmarna och föredragandena tillämpas bestämmelserna om domarjäv med undantag av 13 kap. 7 § 2 mom. i rättegångsbalken.

10 §

Sektioner

Nämnden är uppdelad i sektioner i enlighet med vad som närmare föreskrivs av justitieministeriet. En sektion har fem medlemmar, av vilka en förordnas till ordförande för sektionen. Medlemmarna förordnas av justitieministeriet i enlighet med den rättsliga och övriga arten av de ärenden som behandlas vid sektionen så att det i varje sektion finns medlemmar som är förtrogna med rättsliga frågor, konsumentskydd, näringslivet och de konsumtionsnyttigheter som behandlas vid sektionen i fråga.

11 §

Plenum

Nämnden kan sammanträda i plenum där ordförande är nämndens ordförande eller vice

ordförande i enlighet med vad som bestäms i nämndens arbetsordning. I plenum deltar dessutom åtta medlemmar som förordnas av justitieministeriet så att de representerar förtrogenhet med rättsliga frågor, konsumentskydd och näringslivet. Till sammansättningen i plenum kan justitieministeriet förordna olika medlemmar beroende på den grupp av ärenden som behandlas där.

3 kap.

Handläggning och avgörande av en konsumenttvist

12 §

Inledande och handläggning av ett ärende

Ett ärende inleds vid nämnden genom en skriftlig eller elektronisk ansökan. I fråga om en ansökan som gäller gruppklagomål skall konsumentombudsmannen definiera den konsumentgrupp på vars vägnar gruppklagomål anförs.

Ett bemötande av ansökan skall begäras av sökandens motpart. Detta är dock inte nödvändigt, om ansökan vid beredningen av ärendet konstateras vara uppenbart grundlös.

Nämnden får avgöra ett ärende också när ett i 2 mom. avsett bemötande inte har lämnats in.

Under beredningen av ett ärende skall förlikning eftersträvas, och vid behov skall ett förslag som främjar förlikning läggas fram. Under beredningen får nämnden också föreslå att den som gjort ansökan avstår från sitt krav på handläggning av ärendet, om det med beaktande av tillämplig lagstiftning, rättspraxis eller nämndens beslutspraxis är uppenbart att avgörandet i ärendet skulle gå emot sökanden.

13 §

Utredning av ett ärende

Nämnden får i syfte att utreda ett ärende höra sakkunniga, inhämta utlåtanden och andra utredningar samt att utföra granskningar och förrätta syn.

En person som står i sådant förhållande till en part eller till saken att personens trovär-

dighet av den orsaken kan äventyras får inte anlitas som sakkunnig.

Syn är inte offentlig. I en lokal där hemfrid gäller får syn förrättas endast om det är nödvändigt för utredning av den sak som synen gäller. På syn tillämpas i övrigt vad som föreskrivs i 38 § i förvaltningslagen (434/2003).

14 §

Avstående från avgörande eller behandling av ett ärende

Om det är känt att ett ärende har inletts eller avgjorts vid domstol, får nämnden inte avgöra det.

Nämnden behöver inte behandla ett ärende, om

1) ett avgörande i ärendet förutsätter att muntliga bevismedel används,

2) ärendet har inletts eller avgjorts utanför domstol i något annat organ för lösning av tvister,

3) samma ärende har inletts vid nämnden eller där avgjorts som gruppklagomål,

4) sökandens motpart är i konkurs, eller

5) det inte är ändamålsenligt att behandla ärendet i nämnden på grund av att det är exceptionellt komplicerat och svårt att utreda.

Ett beslut om att inte behandla ett ärende kan i enlighet med vad som bestäms i nämndens arbetsordning fattas av ordföranden, vice ordföranden eller den tjänsteman vid nämnden som förordnats till föredragande.

15 §

Avgörande av ärenden i plenum och sektion samt beslutförhet vid sammanträde

Ärendena avgörs vid nämnden i plenum eller vid en sektions sammanträde på föredragning och utifrån skriftligt material. Som föredragande verkar en till uppgiften förordnad tjänsteman vid nämnden eller en person som förordnats till föredragande vid nämnden med uppgiften som bisyssla.

I plenum avgörs principiellt betydelsefulla ärenden samt ärenden som det är viktigt att behandla i plenum för att skapa enhetlighet i

nämndens beslutspraxis. Beslut om att ett ärende skall behandlas i plenum fattas av ordföranden eller vice ordföranden i enlighet med vad som bestäms i nämndens arbetsordning.

Plenum är beslutfört när ordförande och minst fyra andra medlemmar är närvarande. En sektions sammanträde är beslutfört när ordförande och minst två andra medlemmar är närvarande.

16 §

Avgörande av ärenden i andra fall

Ordföranden, vice ordföranden och en medlem som förordnats till ordförande för en sektion får ensamma avgöra ett ärende på föredragning, om den som avgör ärendet och föredraganden är eniga om beslutet och

1) nämndens beslutspraxis i likartade ärenden är vedertagen, eller

2) samma tvistefråga har avgjorts genom ett tidigare beslut av nämnden i plenum eller i en sektion.

En tjänsteman vid nämnden som förordnats till föredragande kan ensam avgöra ett ärende som är

1) uppenbart grundlöst,

2) av ringa betydelse, eller

3) klart i fråga om sak och enkelt i rättslig mening.

17 §

Omröstning

På omröstning i plenum och vid sektionernas sammanträden tillämpas 23 kap. 1, 3—6 och 8 § i rättegångsbalken.

18 §

Ersättning till staten för utredningskostnader

Om nämndens rekommendation till avgörande till viktigaste del är ofördelaktig för näringsidkaren, skall nämnden i rekommendationen ange hur stora kostnader staten har orsakats genom att utlåtanden och utredningar har inhämtats i ärendet och syn förrättats.

Om en näringsidkare för vilken en rekommendation varit ofördelaktig inte följt rekom-

mendationen och förlorar en rättegång i samma ärende, skall domstolen, om den fått kännedom om rekommendationen, förplikta näringsidkaren att ersätta staten för de kostnader som avses i 1 mom. Ersättning behöver inte dömas ut eller får dömas till ett lägre belopp, om ersättningskyldigheten med hänsyn till de omständigheter som har kommit fram i ärendet vore oskälig eller om det har funnits grundad anledning till rättegången.

19 §

Partskostnader

Ingen avgift tas ut för utredning och handläggning av ett ärende vid nämnden. Parterna svarar själva för sina kostnader. Om en part på egen bekostnad har inhämtat sakkunnigutlåtanden eller andra för ärendets avgörande behövliga utredningar, kan nämnden dock rekommendera att parten ersätts för de kostnader som detta medfört.

Den ersättning som nämnden rekommenderat enligt 1 mom. skall vid prövning av ärendet i domstol jämföras med rättegångskostnader enligt 21 kap. i rättegångsbalken.

20 §

Beslutets natur och besvärsförbud

Ett beslut som meddelas i en konsumenttvist är inte verkställbart och har inte samma rättsverkningar som en dom. Ändring i beslutet får inte sökas genom besvär. Handläggning vid nämnden utgör inget hinder för att föra ärendet till allmän domstol för prövning.

21 §

Rättelse av fel i ett beslut

Om nämndens beslut grundar sig på klart oriktig eller bristfällig utredning eller på uppenbart oriktig tillämpning av lag, eller om det har skett ett fel i förfarandet då beslutet fattades, kan nämnden undanröja sitt felaktiga beslut och avgöra ärendet på nytt. Beslutet om rättelse skall fattas i en sammansättning i plenum eller en sektion som motsvarar den i vilken det oriktiga beslutet fattades. Har

ärendet avgjorts enligt 16 §, beslutar ordföranden eller vice ordföranden om rättelse av beslutet i enlighet med vad som bestäms i nämndens arbetsordning.

Rättelse av ett i 1 mom. avsett sakfel förutsätter inte parternas samtycke. Parterna skall dock underrättas om det fel som finns i beslutet och om att nämnden ämnar avgöra ärendet på nytt.

Nämnden skall rätta uppenbara skriv- eller räknefel eller andra med dem jämförbara klara fel i sina beslut. Ett fel behöver dock inte rättas, om det gått mer än två år sedan beslutet meddelades.

22 §

Delgivning av beslut

På delgivning av nämndens beslut tillämpas förvaltningslagen, dock inte bestämmelserna om offentlig delgivning.

23 §

Vissa tidsfrister och meddelanden

Inledandet av ett ärende vid konsumenttvistenämnden avbryter de tidsfrister som föreskrivs i 2 kap. 2 § 2 mom., 4 § 2 mom. och 34 § 3 mom. i jordabalken (540/1995). Talan får väckas vid domstol inom tre månader efter det att nämnden har meddelat sitt beslut i ärendet, även om tidsfristen i fråga skulle löpa ut före detta.

Nämnden skall underrätta inskrivningsmyndigheten på den ort där fastigheten är belägen om sådana till nämnden förda ärenden som gäller hävning av fastighetsköp eller återbördande av fastighet, samt om sina rekommendationer.

24 §

Tillämpning av förvaltningslagen

Till den del något annat inte föreskrivs i denna lag skall förvaltningslagen tillämpas på förfarandet vid nämnden.

4 kap.

Särskilda bestämmelser

25 §

Närmare bestämmelser

Närmare bestämmelser om nämndens organisation, personal och administration samt om avgörande av förvaltningsärenden utfärdas genom förordning av justitieministeriet.

Närmare bestämmelser om hur arbetet i nämnden organiseras ges i nämndens arbetsordning vilken fastställs av ordföranden efter att ha hört plenum.

26 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2007. Genom denna lag upphävs lagen av den 20 januari 1978 om konsumentklagonämnden (42/1978) jämte ändringar.

Vad som någon annanstans i lagstiftningen föreskrivs om konsumentklagonämnden gäller efter ikraftträdandet av denna lag konsumenttvistenämnden.

Helsingfors den 12 januari 2007

Republikens President

TARJA HALONEN

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

27 §

Övergångsbestämmelser

Ett ärende som har inletts vid konsumentklagonämnden vid denna lags ikraftträdande behandlas i enlighet med bestämmelserna i denna lag. Bestämmelserna i 14 § 2 mom. tillämpas dock inte.

Medlemmarna och suppleanterna i bisyssla i konsumentklagonämnden fortsätter i konsumenttvistenämnden som medlemmar och ersättare i bisyssla till utgången av sin mandattid. De medlemmar som förordnats till ordförande i sektionerna fortsätter som ordförande i konsumenttvistenämndens sektioner till utgången av sin mandattid. Uppgiften som vice ordförande för de medlemmar som förordnats till vice ordförande upphör vid denna lags ikraftträdande.

Konsumentklagonämndens ordförande och övriga anställda i huvudsyssla fortsätter i konsumenttvistenämnden i sina nuvarande tjänster och uppgifter.

Minister *Kari Rajamäki*

Nr 9

Lag**om ändring av lagen om Konsumentverket**

Given i Helsingfors den 12 januari 2007

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 18 december 1998 om Konsumentverket (1056/1998) 2, 10 och 11 §,
av dem 10 § sådan den lyder i lag 1534/2001, samt
fogas till lagen en ny 9 a § som följer:

2 §

Administrativ ställning

Styrningen av och tillsynen över Konsumentverket ankommer på handels- och industriministeriet. Ministeriet kan också ge Konsumentverket uppdrag i ärenden som hör till verkets verksamhetsområde.

Vad som bestäms i 1 mom. gäller inte Konsumentverket och konsumentombudsmannen i deras uppgift att som myndighet övervaka att lagstiftningen iakttas eller konsumentombudsmannens bistående av konsumenter enligt 9 § eller i ärenden som gäller gruppklagomål enligt 9 a §.

9 a §

Gruppklagomål

Konsumentombudsmannen kan på eget initiativ som gruppklagomål till konsumenttvistenämnden föra ett tvistemål som hör till nämndens behörighet och som kan behandlas

som gruppklagomål i enlighet med vad som bestäms i lagen om konsumenttvistenämnden (8/2007).

10 §

Ändringssökande

I konsumentombudsmannens beslut i ärenden som hör till marknadsdomstolens behörighet eller som gäller bistående av konsument enligt 9 § eller anförande av gruppklagomål enligt 9 a § får ändring inte sökas genom besvär. I fråga om sökande av ändring gäller i övrigt vad som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996) eller i någon annan lag.

11 §

Administrativa tjänster

Konsumentverket kan sköta de administrativa tjänsterna för konsumentforskningscentralen på det sätt som avtalas mellan Kon-

sumentverket och konsumentforskningscentralen eller som bestäms av handels- och industriministeriet.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2007.

Helsingfors den 12 januari 2007

Republikens President
TARJA HALONEN

Minister *Kari Rajamäki*

Nr 10

Lag**om anordningar inom räddningsväsendet**

Given i Helsingfors den 12 januari 2007

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Lagens syfte

Syftet med denna lag är att säkerställa att anordningar inom räddningsväsendet är säkra och lämpar sig för sitt ändamål samt att de överensstämmer med kraven och därför utan hinder kan släppas ut på marknaden och tas i bruk.

Syftet med lagen är också att säkerställa att det genom behöriga installationer, behörigt underhåll och behöriga besiktningsanordningar inom räddningsväsendet garanteras att anordningarna fungerar effektivt och tillförlitligt i överensstämmelse med sitt ändamål.

2 §

Tillämpningsområde

Lagen tillämpas på anordningar inom räddningsväsendet liksom på tillverkare, importörer och säljare av anordningarna och på andra som i Finland släpper ut anordningar inom räddningsväsendet på marknaden eller överlåter sådana anordningar för att tas i bruk. Lagen tillämpas också på affärer som instal-

lerar och underhåller branddetektorer och släckanläggningar, affärer som underhåller och besiktat handbrandsläckare, bedömningsorgan som bedömer överensstämmelsen med kraven och besiktningsorgan som besiktat branddetektorer och automatiska släckanläggningar.

Dessutom tillämpas lagen på förfarandet för att påvisa överensstämmelse med kraven i fråga om anordningarna inom räddningsväsendet och på märkning av anordningarna.

3 §

Annan tillämplig lagstiftning

Bestämmelserna om utsläppande på marknaden eller överlåtande för ibruktagande av anordningar inom räddningsväsendet i någon annan lag skall, om de avviker från denna lag, tillämpas i stället för denna lag.

Om en anordning inom räddningsväsendet är en byggprodukt som avses i rådets direktiv 89/106/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om byggprodukter (byggproduktdirektivet), tillämpas 2, 3 och 7—11 kap. i lagen om godkännande av byggprodukter (230/2003) när överensstämmelse skall påvisas.

RP 157/2006
FvUB 29/2006
RSv 243/2006

4 §

Definitioner

I denna lag avses med

- 1) anordning inom räddningsväsendet
 - a) branddetektorer som installeras i byggnader, detektorer som varnar för fara för någon annan olycka samt anordningar som larmar och varnar,
 - b) släckanläggningar och rökventilationsanläggningar som är avsedda för fast installation i byggnader,
 - c) utrustning för förstahandssläckning, till exempel handbrandsläckare och släckningsfilter,
 - d) produkter för märkning och belysning av utrymningsvägar,
 - e) fabriktillverkade eldstäder som är avsedda att bli fast anslutna till skorstenar, till exempel spisar och bastuugnar, och som är avsedda att uppvärmas med fast bränsle,
 - f) anordningar och produkter för byggande och utrustning av skyddsrum,
- 2) installationsaffär affärer som installerar och underhåller branddetektorer och släckanläggningar,
- 3) handbrandsläckaraffär affärer som underhåller och besiktar handbrandsläckare,
- 4) bedömningsorgan en sammanslutning, en inrättning eller något annat organ som i föreskrivna fall skall tillhandahålla tjänster för bedömning av om en anordning inom räddningsväsendet stämmer överens med kraven, innan den släpps ut på marknaden eller tas i bruk,
- 5) besiktningsorgan en sammanslutning, en inrättning eller något annat organ som med regelbundna intervaller gör besiktningar av branddetektorer och automatiska släckanläggningar.

5 §

Allmänna krav på anordningar inom räddningsväsendet

Anordningar inom räddningsväsendet skall vara lämpade för sitt användningsändamål och funktionssäkra. Dessutom skall de ha egenskaper som gör att de kan användas riskfritt och utan fara för människor, egendom eller miljön.

Anordningarna skall ha nödvändig märkning som visar att de stämmer överens med kraven och, om det inte i övrigt är uppenbart, identifieringsmärkning för att identifiera den som har tillverkat eller släppt ut anordningen på marknaden.

En anordning skall levereras med information och anvisningar som behövs för installation, användning och underhåll på behörigt sätt. Bruks-, underhålls- och installationsanvisningarna skall ge adekvat information om anordningens egenskaper, användningsändamål och säker hantering.

Genom förordning av statsrådet kan utfärdas närmare bestämmelser om kraven på anordningar inom räddningsväsendet, märkning av dem och om information och anvisningar som skall åtfölja anordningarna.

6 §

Hur överensstämmelse skall påvisas

Den som släpper ut en anordning inom räddningsväsendet på marknaden eller överlåter en sådan anordning till någon skall försäkra sig om och tillförlitligt kunna bestyrka att anordningen uppfyller lagstadgade krav.

En anordning inom räddningsväsendet anses stämma överens med kraven, om tillverkaren har lämnat en behörig försäkran om överensstämmelse och märkt anordningen på behörigt sätt eller om ett bedömningsorgan har påvisat överensstämmelse i ett certifieringsförfarande. Bestämmelser om anlåtande av bedömningsorgan kan utfärdas när kraven för anordningen läggs fast. Certifieringsförfarandet skall innefatta de åtgärder som krävs för att överensstämmelse skall kunna påvisas. För överensstämmelse gäller det som i 5 § bestäms om allmänna krav på anordningar inom räddningsväsendet. Tillverkaren skall förvara tekniska och andra dokument som behövs för att påvisa överensstämmelse och vid tillsyn.

Om en anordning inom räddningsväsendet omfattas av författningarna om CE-märkning, påvisas det genom CE-märkningen och de tillhörande skyldigheterna för tillverkaren att anordningen stämmer överens med författningarna.

Genom förordning av statsrådet kan utfärdas närmare bestämmelser om certifieringsförfarandet och andra förfaranden när överensstämmelse påvisas och om skyldigheten att anlita bedömningsorgan för att påvisa överensstämmelse.

7 §

Vissa arbeten för konstruktion, installation, underhåll och besiktning av anordningar

Branddetektorer och liknande system som fast installeras i byggnader eller på liknande objekt och som skall installeras enligt lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av lag eller enligt myndighetsbeslut, eller som kopplas till nödcentraler genom telekommunikationsförbindelse, samt automatiska släckanläggningar skall konstrueras och installeras så att de fungerar på behörigt sätt och tillförlitligt och inte medför fara för människor, egendom eller miljön. Anordningarna skall konstrueras och installeras med beaktande av deras och installationsobjektets användningsändamål samt med hänsyn till att de skall vara kompatibla med andra system som eventuellt påverkar deras funktion.

Branddetektorer och liknande system samt automatiska släckanläggningar som avses i 1 mom. skall underhållas och besiktas så att anordningarna uppfyller lagstadgade krav under den tid de används.

Handbrandsläckare skall underhållas och besiktas med metoder som garanterar deras säkerhet och funktionssäkerhet.

Genom förordning av statsrådet kan utfärdas närmare bestämmelser om konstruktion, installation, underhåll och besiktning av anordningar i enlighet med denna paragraf.

8 §

Installationsaffärers och handbrandsläckaraffärers verksamhet

En installationsaffär och handbrandsläckaraffär som utför arbeten som avses i 7 § skall innan verksamheten inleds lämna en anmälan för tillsynsändamål till säkerhetsteknikcentralen. Anmälan skall innehålla uppgifter om

verksamhetsutövaren, den ansvariga personen samt om verksamheten och instrumenten.

Genom förordning av statsrådet kan utfärdas närmare bestämmelser om den anmälan som installationsaffärer och handbrandsläckaraffärer skall göra och om vilka uppgifter som skall ingå i anmälan.

9 §

Ansvarig person

Den ansvariga person som avses i 8 § skall se till att affären iakttar gällande bestämmelser.

Verksamhetsutövaren själv eller en person som är anställd i affären i huvudsyssla kan vara ansvarig person. Den ansvariga personen skall genom utbildning och arbetserfarenhet ha uppnått den specialkompetens som uppdraget kräver. Den ansvariga personen skall visa sin behörighet genom prov som ordnas av säkerhetsteknikcentralen eller av någon annan instans med adekvat sakkunskap som säkerhetsteknikcentralen har godkänt. Säkerhetsteknikcentralen utfärdar ett behörighetsintyg för viss tid för den som uppfyller behörighetsvillkoren. Säkerhetsteknikcentralen kan återkalla behörighetsintyget, om personen inte längre uppfyller behörighetsvillkoren eller i väsentlig omfattning försummar sin omsorgsskyldighet enligt 1 mom.

Genom förordning av statsrådet kan utfärdas närmare bestämmelser om den ansvariga personens uppgifter, behörighetsvillkor och hur behörighet skall visas.

10 §

Installationsaffärers och handbrandsläckaraffärers verksamhet

Installationsaffärerna och handbrandsläckaraffärerna skall utföra installation, underhåll och besiktning av anordningar sakkunnigt och omsorgsfullt och enligt god installations- och underhållssed samt iaktta gällande bestämmelser och allmänt godtagna rekommendationer.

Genom förordning av statsrådet kan utfärdas närmare bestämmelser om hur installation, underhåll och besiktning av anordningar

skall utföras, om instrument som används i arbetet och om hur arbetet registreras samt om installationsbevis.

11 §

Godkännande av bedömningsorgan och besiktningsorgan

Säkerhetsteknikcentralen godkänner på ansökan de bedömningsorgan som utför bedömningstjänster i fråga om överensstämmelse för anordningar inom räddningsväsendet och de besiktningsorgan som inspekterar branddetektorer och automatiska släckanläggningar, med undantag för bedömningsorgan som omfattas av tillämpningsområdet för byggproduktdirektivet.

I beslutet om godkännande skall säkerhetsteknikcentralen ange bedömningsorganets eller besiktningsorganets behörighetsområde och besiktningsorganets uppgifter och bransch, fastställa hur organets tillsyn skall ordnas och vid behov ange andra krav, begränsningar och villkor för dess verksamhet i syfte att säkerställa att uppgifterna utförs på behörigt sätt. Godkännande kan ges för viss tid.

Ett bedömningsorgan eller ett besiktningsorgan som är godkänt av ett land som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller av Turkiet jämföras med ett organ som avses i 1 mom., om vid godkännandet av organet har iakttagits krav som motsvarar kraven enligt denna lag.

12 §

Förutsättningar för godkännande av bedömningsorgan och besiktningsorgan

Ett bedömningsorgan och ett besiktningsorgan godkänns, om

1) organet är ekonomiskt och även i övrigt oberoende i den verksamhet som gäller bedömning och besiktning,

2) organet har tillräcklig tillgång till kvalificerad personal, och personalens oberoende har fastställts i fråga om bedömnings- och om besiktningsorgansuppgifterna,

3) organet har de anordningar, instrument och system som verksamheten förutsätter,

4) organet har en med hänsyn till verksamhetens art och omfattning tillräcklig ansvarsförsäkring eller något annat motsvarande arrangemang som kan anses tillräckligt, samt

5) organet är en juridisk person som är registrerad i Finland eller en del av en juridisk person som är registrerad i Finland.

Ett bedömningsorgan och ett besiktningsorgan skall genom en bedömning av en oberoende sakkunnig visa att de uppfyller förutsättningarna i 1 mom.

Bedömningsorganet och besiktningsorganet skall underrätta säkerhetsteknikcentralen om sådana förändringar i sin verksamhet som kan påverka uppfyllandet av förutsättningarna för godkännande.

13 §

Bedömningsorganens och besiktningsorganens uppgifter

Ett bedömningsorgan utför de bedömningsuppgifter för påvisande av överensstämmelse som avses i 6 § 2 mom. och som syftar till att säkerställa att de anordningar inom räddningsväsendet som släpps ut på marknaden eller tas i bruk uppfyller villkoren i denna lag.

Ett besiktningsorgan utför ibruktagningsbesiktningar och periodiska besiktningar av anordningar som avses i 7 § 1 mom.

Besiktningsorganen skall till den lokala räddningsmyndigheten anmäla allvarliga brister som vid besiktningar upptäcks i branddetektorer eller automatiska släckanläggningar.

14 §

Utförande av uppgifter

Bedömningsorganen och besiktningsorganen utför sitt uppdrag under tjänsteansvar. När de utför sitt uppdrag skall de ta hänsyn till gällande bestämmelser och allmänt godtagna rekommendationer om produkten.

Bedömningsorganen och besiktningsorganen skall bevaka utvecklingen i bestämmelser och standarder inom sitt område och samverka med andra organ inom sitt område i den mån det är nödvändigt för att säkerställa samordnade åtgärder.

När ett bedömningsorgan eller ett besiktningsorgan utför offentliga förvaltningsuppgifter som avses i denna lag skall det följa bestämmelserna i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999), lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003), förvaltningslagen (434/2003) och språklagen (423/2003).

Bedömningsorganen och besiktningsorganen kan anlita utomstående provnings- och besiktningsservice och andra utomstående tjänster när de själva svarar för den samlade bedömningen. En utomstående tjänstetillhandahållare skall uppfylla kraven i 12 § 1 mom. och följa bestämmelserna i denna lag om bedömnings- och besiktningssuppgifter. Det som i 1 och 3 mom. i denna paragraf föreskrivs om bedömningsorgan och besiktningsorgan tillämpas också på en utomstående tjänstetillhandahållare som avses i detta moment.

15 §

Närmare bestämmelser om bedömnings- och besiktningsorgan

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om godkännandeförfarandet av bedömnings- och besiktningsorgan i enlighet med 11 och 12 §, förutsättningarna för godkännande och bedömning av förutsättningarna.

Genom förordning av statsrådet kan dessutom utfärdas närmare bestämmelser om de uppgifter som bedömnings- och besiktningsorganen har enligt 13 och 14 § och om hur de skall utföras samt om innehållet i besiktningsorganens besiktningar och procedurerna vid besiktningar.

16 §

Myndighetsregister

Säkerhetsteknikcentralen skall för de uppgifter den har enligt denna lag föra ett register över de installationsaffärer och handbrandsläckareaffärer som gjort anmälan med stöd av denna lag samt över de bedömnings- och besiktningsorgan som den har godkänt. Dess-

utom skall centralen föra ett register över behörighetsintyg som utfärdas med stöd av denna lag och över de ansvariga personer som avses i 9 §.

I registret skall namnet på personen, affären eller organet och nödvändig kontaktinformation antecknas. Dessutom skall kriterier, giltighetstid och specialkompetensområde antecknas angående behörighetsintyg och godkännande. Uppgifterna förvaras i fem år efter att giltighetstiden för godkännandet eller behörighetsintyget har gått ut eller affärsrörelsen har upphört.

I fråga om sekretess för och utlämnande av personuppgifter ur registret tillämpas lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet och på annan behandling av personuppgifter personuppgiftslagen (523/1999). Uppgifter ur registret får lämnas ut som kopia och i elektronisk form också över ett allmänt datornät.

17 §

Tillsyn

Säkerhetsteknikcentralen utöver tillsyn över att denna lag följs och över bedömnings- och besiktningsorganens verksamhet.

Den lokala räddningsmyndigheten skall göra anmälan till säkerhetsteknikcentralen, om den vid brandsyn eller annan verksamhet upptäcker allvarliga brister i anordningar inom räddningsväsendet eller i installationsaffärers eller besiktningsorgans verksamhet.

18 §

Förbud och tvångsmedel

Om en sådan anordning inom räddningsväsendet som avses i 4 § 1 mom. inte uppfyller de krav som ställs på den i denna lag eller i bestämmelser som utfärdats med stöd av den och detta medför en uppenbar säkerhetsrisk kan säkerhetsteknikcentralen

1) helt och hållet eller för viss tid förbjuda försäljning eller annan överlåtelse av anordningen,

2) kräva att anordningen ändras så att den uppfyller kraven, och

3) ålägga tillverkaren, importören, försäljaren eller någon annan överlåtare som avses i 2 § 1 mom. att offentligt inom en utsatt tid informera om en risk med anordningen eller själv informera om detta på tillverkarens eller importörens bekostnad.

Om en installationsaffär eller en handbrandsläckaraffär som avses i 2 § inte längre uppfyller de villkor eller krav för verksamheten som anges i 8—10 § eller handlar i strid med förpliktande beslut, skall säkerhetsteknikcentralen ge affären en tillräckligt lång frist för att avhjälpa bristen. Om bristen inte avhjälpas inom utsatt tid, kan säkerhetsteknikcentralen vid väsentlig förseelse förbjuda installationsaffären eller handbrandsläckaraffären att fortsätta med sin verksamhet i enlighet med denna lag.

Om ett bedömningsorgan eller ett besiktningsorgan inte längre uppfyller kraven i 12 § eller inte följer villkoren i ett beslut som avses i 11 § eller i övrigt i väsentlig grad handlar i strid med författningarna, skall säkerhetsteknikcentralen ge organet en tillräckligt lång frist för att rätta till saken. Centralen kan återkalla godkännandet om organet inte avhjälpas bristen inom utsatt tid.

19 §

Tillsynsmyndighetens befogenheter

För tillsynen över att denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den iakttas har säkerhetsteknikcentralen rätt att få tillträde till en plats där sådana anordningar inom räddningsväsendet som avses i 4 § 1 punkten tillverkas, lagras, säljs och används och till en plats där anordningar som avses i 7 § 1 mom. har installerats eller underhålls. Tillsynsåtgärder får dock inte vidtas på en plats som skyddas av hemfriden eller ett sådant objekt som är i försvarsmaktens besittning och som skall hållas hemligt med hänsyn till rikets säkerhet.

Utan hinder av sekretessbestämmelserna har säkerhetsteknikcentralen rätt att av den som tillverkar, importerar, säljer eller i övrigt överlåter en anordning inom räddningsväsendet och som avses i 2 § 1 mom. eller som innehar en sådan anordning samt av tull-, arbetarskydds-, räddnings- och konsument-

skyddsmyndigheterna liksom av en installationsaffär och en handbrandsläckaraffär som avses i 4 § samt av ett bedömningsorgan eller besiktningsorgan få de uppgifter som är nödvändiga för tillsynen över att denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den iakttas. Rätten att få upplysningar gäller dock inte sådana försvarsmaktens uppgifter som skall hållas hemliga med hänsyn till rikets säkerhet.

Om en i 2 mom. avsedd tillverkare, importör, säljare eller annan överlåtare trots uppmaning försummar sin plikt att lämna uppgifter till säkerhetsteknikcentralen eller om det förekommer betydande brister i dem och uppgifterna inte kan fås omedelbart på något annat sätt, har säkerhetsteknikcentralen rätt att förbjuda att anordningen tillverkas, saluförs, säljs och i övrigt överlåts tills det kan säkerställas att anordningen överensstämmer med kraven.

Säkerhetsteknikcentralen har rätt att till gängse pris som provexemplar få ett nödvändigt antal anordningar som saluförs. Om anordningen inte uppfyller kraven enligt denna lag eller de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den, har säkerhetsteknikcentralen rätt att hos den finska tillverkare eller den importör som släpper ut anordningen på den finska marknaden ta ut anskaffningspriset för anordningen samt de kostnader som orsakats av provning och besiktning av anordningen, eller om en finsk tillverkare eller importör inte påträffas, hos den näringsutövare av vilken säkerhetsteknikcentralen anskaffat anordningen.

20 §

Ömsesidigt erkännande

Anordningar inom räddningsväsendet som införts från länder som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller från Turkiet anses överensstämma med denna lag, om de i det landet uppfyller de krav enligt sådana gällande bestämmelser och föreskrifter som garanterar en säkerhetsnivå som motsvarar den säkerhetsnivå som föreskrivs i denna lag.

Åtgärder som avses i 13 § och som utländska bedömningsorgan vidtagit för att

påvisa överensstämmelse skall godkännas, om detta förutsätts eller bestäms i internationella fördrag som är bindande för Finland.

Behörigheten för en ansvarig person som avses i 9 § kan också bestyrkas genom ett utländskt behörighetsintyg eller med ett liknande dokument, om de krav som erhållandet av intyget eller dokumentet grundar sig på motsvarar vad som föreskrivs i denna lag eller med stöd av den.

21 §

Sökande av ändring

I ett förvaltningsbeslut som säkerhetsteknikcentralen fattat med stöd av denna lag får ändring sökas genom besvär i enlighet med förvaltningsprocesslagen (586/1996). Beslutet skall iakttas trots att det har överklagats, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat.

I ett beslut som ett bedömningsorgan har fattat om intyg över överensstämmelse och ett besiktningsorgan har fattat om besiktningsintyg, kan rättelse yrkas hos det organ som fattat beslutet inom 30 dagar från delfäendet av beslutet. Bestämmelser om organets skyldighet att foga en anvisning om rättelseyrkande till beslutet finns i förvaltningslagen. Ett beslut som bedömningsorganet och besiktningsorganet fattar i rättsförfarandet får överklagas hos förvaltningsdomstolen i enlighet med förvaltningsprocesslagen.

22 §

Tystnadsplikt

Utan hinder av tystnadsplikten enligt lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet får sekretessbelagd information som erhållits när uppgifter i enlighet med denna lag utförts lämnas ut till tillsynsmyndigheten för tillsynsuppgifter och till förundersöknings- och åklagarmyndigheterna för utredning av brott.

Säkerhetsteknikcentralen samt ett bedömningsorgan och ett besiktningsorgan har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna lämna upplysningar även till utländska of-

fentliga organ som övervakar produktsäkerheten, om detta är nödvändigt för att den risk som produkterna medför skall kunna undvikas.

23 §

Vite och handräckning

Säkerhetsteknikcentralen kan förena ett förbud och ett föreläggande som meddelats med stöd av denna lag med vite. I fråga om vite gäller vad som föreskrivs i viteslagen (1113/1990).

Polisen och, i fråga om en anordning inom räddningsväsendet som förs in från en stat utanför Europeiska unionen, den myndighet som utför tullkontroll skall vid behov lämna handräckning för övervakningen av att denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den följs och för verkställigheten av dem.

24 §

Närmare bestämmelser och anvisningar

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag utfärdas vid behov genom förordning av statsrådet.

Säkerhetsteknikcentralen kan meddela anvisningar som samordnar tillämpningen av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den samt tillsynen.

25 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2007.

Genom denna lag upphävs lagen av den 30 april 1999 om de tekniska kraven på anordningar inom räddningsväsendet och brandsäkerheten för produkter (562/1999). Förordningar och föreskrifter som inrikesministeriet har utfärdat med stöd av lagen förblir dock i kraft.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

Nr 10

26 §

Övergångsbestämmelser

Ett besiktningsorgan som har godkänts innan denna lag har trätt i kraft får fortsätta med sin verksamhet utan särskilt godkän-

nande som ett besiktningsorgan enligt denna lag under den tid som anges i beslutet om godkännande.

Godkännanden och beslut som har utfärdats eller givits med stöd av de författningar som anges i 25 § 2 mom. är fortfarande giltiga på de villkor som nämns i dem.

Helsingfors den 12 januari 2007

Republikens President

TARJA HALONEN

Inrikesminister *Kari Rajamäki*